

SZOLNOK-DOBOKA.

TÁRSADALMI HETILAP.

SZOLNOK-DOBOKAVARMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAPON.

A SZERKESZTŐSÉGI IRODA

a Széchenyi-utcában van.

Névtelenül beküldött és bérmentetlen levelek nem vétetnek tekintetbe.

Kéziratok nem adatnak vissza.

HIRDETÉSI DIJAK:

Egy egész oldal hirdetés ára 48 kor. Ennél kevesebb aránylag számítatik.

Nyilvtéri cikkek garmondsora után 60 fillér fizetendő

Hivatalos óra: d. u. 2—3-ig és 6—8-ig.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre 12 kor.

Évnegyedre 3 kor

Fél évre 6 kor.

Egyes szám ára 24 fillér.

Községeknek előfizetve egész évre 10 korona.

Iparosaink s a tengerészet.

Ezelőtt néhány héttel felhívást bocsátott ki az Emke az iparos osztályhoz s arra buzditotta kivált az ifjabb nemzedéket, hogy lépjen be a tengerészeti szolgálatba. A kérdés fölött napirendre térni nem lehet, nem különösen nekünk itt, a hol annyi az elszegényedett iparos. Más irányu munkálkodást kell hogy kezdjen a fiatal iparos generáció, ha azt akarja, hogy az a hajdan erős polgári osztály tönkre ne menjen. Épen kapóra jött tehát az Emke felhívása, foglalkozunk egy kissé a dologgal.

Régen, ötvennégy esztendő előtt, a nagy eszmék hatalmas forrongása idején Kossuth Lajos föltűnést keltő cikket írt a Pesti hirlapba e cím alatt: Tengerre magyar! Kossuth akkortájt bejárta a magyar tengerpartot s nagy magyar lelkét hatalmas erővel ragadta meg mindaz, a mit ott látott. A hogy állott a zugó Adriának akkor még kopár és elhagyatott partján, látnoki tekintetét a jövőbe vetette s erőteljes, kifejezett magyar tengeri kereskedelmet jósolt népének. S hazajövén, remek cikkben fejtette ki, hogy mennyire szüksége van a hazának arra a kis darab tengerpartra, s mennyire törekedni kell, hogy ott kikötőváros és tengeri kereskedelem legyen. Nagy gazdaságot és nagy jövőt jelent nekünk a mi Adriánk.

Ez a cikk akkor nem talált valami tulságosan élénk visszhangra az országban. A magyar ember természetétől meglehetősen távol áll a tenger fogalma. A vitéz, állattenyésztő, földmivelő és politizáló nép nem ismerte a tengert és nem rokonszenvezett vele.

Több mint félszáz esztendő mult el ama cikk óta. Hatalmasan fejlődő kikötő város épült ez idő alatt az Adria

partján s a remek, sok millió forintnyi áldozattal kiépített magyar kikötőben megfordult a világ minden nemzetének hajója. Mindennek daczára a tenger még ma sem az a magyarnak, a minek lennie kellene. A modern, művelt magyar nép lelke ma is oly távol áll a tenger szeretetétől és megértésétől, mint egy félszázad előtt s ha 67 óta szereplő kormányok mesterségesen nem teremtettek volna hangulatot az Adria mellett s ha a saját inicziatívájukból nem költöttek volna millickat Fiuméra, az ma is csak halászbárkák és vitorlások jelentéktelen megállóhelyeül szolgálna.

Mostanában nagyon sok szó esett az Adriáról, azon szerződés révén, melyet az állam kötött a magyar tengerhajózási részvénytársasággal. Hosszu és kinos, szenvedélyes jelenetekben gazdag vita volt ez, a mely míg egy részről számos hasznos tanulsággal szolgált, másrésről azt bizonyítja, hogy Magyarországon a közhangulat még mindég nem érett meg a tenger számára. Sokan vannak még, a kik kidobott pénzt látnak azokban a milliókban, melyekkel kormányunk a magyar kereskedelmi tengerpartot megteremtette s nem tudják kellően méltányolni a rohamosan fejlődő Fiume fontosságát.

Bizony itt az ideje már annak, hogy a maradi fogalmak széteszöljanak. Magyarország tengerpart nélkül soha nem lehet az a kereskedelmi és forgalmi faktor, a melylyé tengerpartja kvalifikálja. Óriási dolog az, midőn hajóinkkal direkt magyar összeköttetést tudunk létesíteni. Grönladdal éppen úgy, mint Borneóval vagy Chilivel. Midőn a kalotaszegi varrottast, vagy a kecskeméti homoki bort, vagy a hevesi dinyét, a búzát, lisztet, szóval az összes magyar mezőgazdasági és ipari termékeket úgy tudjuk a világ legtávolabbi részébe elszállítani, hogy

a küldött árúk mindaddig, míg rendeltetésük helyére érkeznek, a magyar kereskedelmi lobogó védelme alatt állanak. Példa erre minden ország népe, melynek tengeri kereskedelme van.

Foglalkozunk tehát a tengerrel. Mind több és több embert kell eltartania az anyaföldnek, ne csigázzuk ki az erejét, hatalmas életerő van a tengerben is, merítsünk abból. Az Adria óriási kincseket rejteget a magyar nép számára, kezdjük meg már egyszer a kiaknázását. Persze, szó sem lehet erről mindaddig, míg mesterségesen kell hangulatot teremteni köztünk az Adriának. E hangulatnak át kell mennie a köztudatba, hogy vállalkozásra és befektetésre serkentsen. Forduljunk bizalommal a beláthatlan messzeségű víztükör felé, mely óriási perspektívát nyújt úgy a nemzeti élet, mint az ipar és kereskedelem föllendülése szempontjából.

Vasúti hálózatunk úgy terjedelem, mint a berendezés és biztonság tekintetében az elsők között áll Európában. Mégis, megfelelő tengeri kereskedelem nélkül ez a vasúti hálózat csonka alkotás s akkor fog csak hivatásának magaslatán állani, ha forgalmának egy igen tekintélyes hányada Fiume felé fog gravitálni.

Nem kicsiny mérvben mozdítaná elő a tenger szeretetét nálunk, ha a szülők gyermekeiből tengerészeket nevelnének. A nép fiai, ha matrózokká lesznek, nem fogják ezt soha megbánni, mert a tengeri matróz átlag négyszer annyi pénzt keres, mint a nap-számos, kétszer annyit, mint a legtöbb kisipari segéd vagy gyári munkás. S emellett világot lát, tanul, művelődik s mire férfi kora teljében van, olyan ekzisztenciát terem magának, aminőről a szegény szárazföldi patkány álmodni sem mer. A középosztály, már ugys élet-halálharcot vív kis

„A Szolnok-Doboka tárczája.”

Fiatal véreim.

Irta: Szemere Miklós.

(Vége.)

A mig én a nőemancipatorról állítom, hogy a mely nemzet érett reá és keresztül is viszi, nemcsak a „kötelező polgári férjhez meneteltől”, „az okvetlen menj férjhez” elv parancsolta sovány sorstól szabadítja meg nemes módon a nőemet, de a létért való küzdelem igazságos feltételeit is megállapítja és az állam erejét is hatványozza. Epochalisan megelőzi e mellett a vele lépést nem tartó más államokat is. A mig ezeket a tetteket vitatom, eszembe jut, hogy bölcse államférfiaink találtak nálunk egy más rokonszenves eszközt, a melylyel fajunkat hatalmassá, nagygyá akarják tenni. Hogyne találnák ki: A „névmagyarosítást”? Olyan, mint a Columbus tojása.

Ha derék, becsületes hazafiak magyarosítják nevüket, mint a Degenfeldek, Paulerek, ezeknek az uraknak magyar hangzá-u neveik iránt ép oly feltétlen tisztelettel fogunk adózni, mint tesszük ma. De ha valami utilitárius szellemű, vagy ép oly lelkes egyénnel állunk szembe, a ki — mint gyakran történik — régi nevét, híret sérényen leteszi és az új név régi tetteinek csak új takaróul

szolgál: akkor az öreg, humoros szellemű és jótkony Königwarter báró mondását vagyok kénytelen felujítani, a ki, midőn hallotta, hogy B... úr hitsorsosa, — egyébként nem római karakter — kitér és keresztény lett, így kiáltott fel:

„Der Christus hat nichts gewonnen,
Und der Moizes hat nichts verloren.”

Igen dicséretes a névmagyarosítás, ha szívből fakad, mindig is örülök, ha olvasom, mindig el is hiszem örömet, hogy hazafiságból történik, csak ne már használatban lévő nevet tessék választani.

De ha valaki oly nevet vesz fel, a melyet más már visel, ezt már a kormánynak megengedni nem volna szabad, mert hogy heverő genie b. Üchtritz Zsiga barátom szavaival éljek: „A nevek arra szolgálnak, hogy az embereket egymástól megkülönböztessük”, így pedig a nevek genezise ellen vétünk és ez „nonsense”.

Szabadjon nekem még egy más kis érvecskével szolgálni: „az állam nem adhatja, csak azt a mi az övé, már pedig pl. a Kende család neve nem az államé, de kizárólag a nevezett családé, rászolgáltak ezer év óta, tiszteletben, becsületben tartották. Nem adhatja az állam sem ötven krajczárért, sem semmiért senki fiának, mert nincs hozzá joga. Ez elementáris jogi elv”.

Abban se látok nagy előnyt, ha az állam megengedi, hogy a nagy történelmi nevek, mint repülő sárkányok, a levegőbe felbocsáttassanak. A rend-

őri hírek között olvastuk egyszer: „Zrinyi Miklóst zsebtolvajlásért Szigetvárt elfogták”.

Ha van még nálunk kegyelet a nemzet vértanui iránt, így fejlesszük tovább? Vagy hát ne legyen kegyelet? No!... túl nem teng, — annyit mondhatok.

Furcsa jogérzete volt annak a német nevű, dicső emlékü, egyébként kitűnő magyar miniszternek, a ki a névmagyarosítás efféle módjait behozta, a ki maga személyére nyilván nem azt nézte: „milyen zsinórzatú a kabát, de hogy mi dobog alatta”, egyébként saját nevét is meg kellett volna magyarosítania.

Jogérzéke semmi nem volt, de vakította őt szüntelen a dicséretes képzelődés is, hogy — a ma már eltemetett — magyar nemesség nem eléggé loyális és dynastikus. Meg kell tehát törni, kár benne úgy sem esik. Így most már bárki neve ára csak öt hatos. Ebből az olcsó chaosból nő ki az, a minek műneve „gentry”.

Adja az ég, hogy sok ideig ápolja, védje e szép hazát, szép Tokaj — szép Somlyó táját, — csakis egy kis jókedv kell hozzá. Elődjé, „a kiszenvedett magyar nemesség”, bárha nem volt is eléggé loyális és dynastikus, fentartotta 1000 esztendeig, vérével áztatva, a magyar Hazát a Magyar Királynak.

Legtöbb baja a tömeges gyári névmagyarosítással hangzatos jó nevek a szegény rendőrségnek van. Egész csomó egyén van, a ki pro-

hivatalért, neveljen tengerésztiszteket. Nemcsak a hadi tengerészethez, ahol roppant kevesen vannak a magyarok, hanem még inkább a kereskedelmi tengerészethez, amely jövedelmezőbb a legtöbb diplomához kötött pályánál.

Nem üres jelszó a „TENGERRE MAGYAR”. Óriási gazdasági és társadalmi jelentősége van nálunk, a hol napról-napra hevesebb lesz a küzdelem a létért.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **A koronázás évfordulója.** Tegnap mult 33 éve, hogy felséges Urunkat a nemzet Magyarország királyává koronázta. E napon milliók fohásza száll az égbe, hogy a népei fölött atyai gondoskodással örökös legelső magyar ember, jó királyunk még sokáig a mienk maradjon. Magas életkora dacára, azon emberfeletti csapások ellenére, melyek uralkodóházát koronként meglátogatták, megengedte az isteni gondviselés, hogy erős elmével, jó egészséggel érje meg ezt a nevezetes évfordulót, melyen népeinek könyörgése a vallásos áhitat tisztaságával hatol a mindenek alkotójához, hogy az öregkor derüje, békéje és népeinek szeretete kísérje áldásos életének újabb állomásain a magyarok legjobb atyját, szeretett királyát.

Szent István birodalmának templomai-ban tegnap hálaadó isteni tisztelet volt. Városunkban az algymnasium, a polgári iskolák, a róm. kath. és ev. ref. és községi, valamint az izraelita hitközség iskoláiban nagy szabású ünnepet ültek, nemzeti dalokkal, hazafias szavalatokkal dicsőítették a koronázás évfordulóját.

— **Urnapija.** A róm. kath. egyház e nagy ünnepnapját a mult csütörtökön ülte meg a hitbuzgó róm. kath. közönség. Az ünnepi szent misét Kozma Döme zárdafőnök tartotta a szokásos segédlettel. Mise alatt a zenekedvelők egyesületének zenekara a Pichler-féle misét adta elő. A szülő énekrészeket Dr. Kovács Sándorné énekelte, hegedű-szólót Dr. Boros Gábor játszott. A négyes karban Dr. Kovácsné, Dombora Ilona, Szabó György és Hussek Flórián énekeltek. Ugy az ének, mint a zenés részek Gerstmann Ödön ügybuzgó karmester vezetése mellett igen szépen sikerültek s nagyban emelték az ünnepély fényét. Mise után körmenet volt a főtérre elhelyezett 4 oltárhoz evangélium olvasással és áldással. A körmenetben nagy közönség vett részt. Mialatt ezen egyházi ünnepélyességek folytak, a helybeli honvédszázaloknak diszszázada Keresztes Géza százados vezénylete alatt üdvözléseket adott, azután pedig diszmenetben vonult el.

Délután 1 órakor a Szent-Ferencz-rendi zárda ebédre hívta meg a helyben székelő hatóságok fejeit és több városi notabilitást. Az első

pohárköszöntőt főispán úr ömeltósága mondotta el a pápa őszentsége, majd folytatólag felséges urunk a király egészségére. E kettős köszöntőt állva hallgatták meg és lelkesedéssel éljeneztek. Gr. Kornis Viktor Majláth püspököt, Kozma Döme vármegyénk főispánját, azután Gr. Kornist, később vármegyénk alispánját és nejét, Vásárhelyi lelkészt, a honvédség képviselőit Keresztes századost és Dezső főhadnagyot, Placsintár Ödön t. főjegyzőt, Sterba Dezső vasúti főfelügyelőt, Dr. Hankó, Dr. Kovács, Dr. Kustár és Simon Lajos orvosokat, Dr. Csizér és Dr. Miklós ügyvédek, Gr. Lázár kir. ügyészt, Reschner D. csendőrkapitányt, Kádár Józsefet, Illosvay J. városi tanácsost, Veress D. szerkesztőt, Ferenczy István igazgatót, gr. Kornis V. a szerzet tagjait és a házifőnököt, Tüzes K., Kovács és Ávrám lelkészeket. Maléter Zoltán Kozma Dömét, Vásárhelyi B. Ávrám lelkészt. Kovács Gy. plébános László P. tartományi főnököt, Maléter Zoltán vasúti igazgatót, Bándy Gy. megyei főjegyzőt, Dr. Boros G. igazgatót, Nagy P. pénzügyigazgatót, a főispánt mint a zenekedvelők egyesületének elnökét, Govrik és Kühbacher pénzügyi igazgatókat, Pap Jenőt, Keresztes Imrét, Wollmann Károly posta- és távirat hivatalfőnököt. Voith G. kir. tanácsos Hatfaludy algondnokot, Vásárhelyi B. Voith G. gondnokot és Tüzes K. sindikust, Kádár J., Kozma Dömét élte, szóval nem volt a társaságnak egyetlen tagja sem, kinek egészségére ne üritettek volna poharat. Végül Kozma Döme házifőnök mondott köszönetet a vendégkoszorúnak s ezzel mindenki távozott.

— **Helyettesítés.** Főispán ur ömeltósága a megüresedett árvaszéki úlnöki állásra *Becski Bálint* IV. aljegyzőt, ennek helyére *Hye Jenő* V. aljegyzőt, az V-ik aljegyzői állásra pedig *Dr. Wass György* gróf joggyakornokot helyettesítette.

— **Polgármester-választás.** Szamosújvár város közönségének képviselője június hó 5-én tartotta meg a polgármester választást. A közgyűlésen Dr. Torma Miklós vármegyénk alispánja elnököl. A kandidáló bizottság mind a két folyamodót Ábrahám Zachar és Todorfi Lukács tanácsosokat jelölte. Szavazás rendjén Todorfi 33, Ábrahám Zachar 23 szavazatot kapott. E szerint Todorfi lévén megválasztva, a hivatalos esküt a képviselő-testület színe előtt le is tette. Erre Dr. Torma Miklós elnök megemlékezett a néhai polgármester működéséről és annak érdemeit méltatva, fejtegette a közbizalom értékét és köszöntötte az új polgármestert, ki megköszönve a bizalmat rövidesen elmondta programját, mely a város érdeke s a gyors közigazgatás fogalmában van kifejezve. Előbbire a város közönségének és képviselőinek pártfogását, az utóbbira nézve pedig a tisztikar támogatását kérte. A képviselő-testület nevében Esztergár Gerő gymnasiumi tanár üdvözölte az új polgármestert.

— **Köszönet.** A deési zenekedvelők egyesületének elnöksége kellemes kötelességet teljesít,

midőn Dr. Kovács Sándorné és Dombora Helén urhölgyeknek, Szabó György és Hussek Flórián egyesületi tagoknak, valamint a zenekar tagjainak az urnapi mise alatt teljesített szíves közreműködésükért őszinte köszönetét nyilváníja. Elnökség.

— **A deési jótékonyozó nőegylet** Erzsébet-leányárvaháza javára 1901. évi június hó 15-én a Bánffy-sétátéren zártkörű nyári táncvigalmat rendez. Kezdeté délután 5 órakor. Este 9 órakor tűzi-játék három szakaszban. Belépő-díj: személy-jegy 2 korona, családjegy 3 személyre 4 korona azonfelül 6 korona. Jegyek a meghívó előmutatása mellett Gálócsi Samu és Papp Jenő kereskedéseiben válthatók. Táncvigalom kezdetekor a pénztárnál. Felülfizetések köszönettel nyugtáztatnak. Kik meghívót tévedésből nem kaptak, de arra igényt tartanak, kérjük neveiket a jegyelárusító kereskedő uraknál előjegyeztetni. A táncvigalom megtartása a közönségnek mozsárágyu lövésekkel fog jeleztetni. Kedvezőtlen idő esetén június hó 16 esetleg 22-én fog megtartatni. Rendező bizottság: elnök Kászonyi Jenőné. Pénztárnokok Reschner Dánielné, Stingli Zsigmondné. Ellenőrök Nik Ferenczné, Hegyi Mihályné, továbbá 83 tagból álló rendező bizottság fáradozik az ügy sikerén. Lesz conféttis árulás, a sátrakban gyümölcsöt és csemegét fognak árúsítani. A nőegylet mulatságai mindig látogatottak és igen jól szoktak sikerülni. Remélni lehet, hogy ez alkalom is népes és kedélyes lesz, azért felhívjuk ugy a helybeli, mint a vidéki közönség figyelmét erre a táncmulatságra.

— **A polgári olvasókör** folyó év július hó első vasárnapján rendezi nyári táncmulatságát a Bánffy-sétátéren.

— **A nagyilondai takarékpénztár** részvénytársaság az ev. ref. egyház orgonájának javára 20 korona adományát, ezeannel köszönet mellett, nyugtázom. Deés, 1901. évi június hó 3-án. Miklós Gábor pénztárnok.

— **A szamosvölgyi vasút** forgalma az 1901. év május havában következő volt: Elszállított 40018 utas és 20172 tonna fizetőáru. Ezen szállítások után bevételeztetett: 46055 korona a személyszállításból és 85994 korona az áruszállításból; összesen 132049 korona. Az 1900. év május havában az összbevétel volt 127223 korona, tehát a folyó év május havában az üzletbevétel 4826 koronával emelkedett. Az 1901. év 5 első havában az összbevétel volt 564179 korona, míg az 1900. év hasonló időszakában 548800 kor.; tehát a folyó év 5 első havában 15379 koronával kedvezőbb üzletbevétel érte el.

— **Rendőri hírek.** Pácz János tőtszállási illetőségű szíjgyártó segéd Szabó Lajos helybeli szíjgyártó mester nevében számlákat készítve, egy helybeli lakostól illeték-telenül 5 koronát felvett. A szélhámos segédet, ki nem is a nevezett mester műhelyében dolgozott, csakhamar tetten érték s átadták a kir. ügyészségnek. A megmotozás alkalmával még találtak nála egy 9 koronáról szóló számlát, minek értékesítésére már nem volt ideje. — Feuerwerger Áron deési lakos tűzifarakáros nevében ennek mostoha

fesszionátus módon kezeli a neveket: Teszi-veszi, Teszi-veszi. Csodálnám, ha maga a tisztelt főkapitány R... úr is nem akadt volna már vagy egy „kedves névrokonra” az illustris államkosztosok között.

Ötven év múlva már mind „Gentryk” leszünk az egész ország. Mily kár, hogy e boldog kort mi már nem érjük meg, mint nem láthatta meg az ó-testamentom nagy prófétája az ígért földjét. — Hazafias pompás kis tréfa az is, ha egy becsületes jóhírű kereskedő vagy iparos nevét az állam oda adja — mindig 50 krajczárért — egy természetes magyar névre erősen kantáros másik honpolgárnak. Ez aztán letelepszik a másik mellé, hasonló üzletet nyit és megvan a confusio. Firmája hogy különbözzék, hozzáteszi „és fia”. Jogos ez? Politika ez legalább, ha már nem jogos? Sem egyik, sem másik! és fedezi a magyar állam tekintélye. De régi jó hírünk a külföldön, igaz, enged is. Csak magunk, a tükörben itthon, nem vesszük észre, hogy hová lettünk, mert megszoktuk saját ábrázatunkat. Dekretálhat nálunk a kormány a mit akar, csak legyen meg hozzá a lelkiismerete. „Csak az egyet, a sajtótörvényt ne bolygassa. Ez a mai nemesség aranybullájának XXXI-ik cikke.”

Boldog ország vagyunk mi, a hol az állam oly dolgokat is osztogathat, melyek nem övéi (lesz egy nap „ezer Kende”, ha kell). És így jól értelmezett liberalismusnak azt nevezzük, ha a másét

államilag adjuk és kapjuk. Conservatív ezzel ellentétben az volna, ha a magunkból adogatnánk.

Érthető hát, hogy a liberális szó oly nagyon népszerű nálunk, ellenben a conservatív kifejezés ellenszenves, sőt szellemi butaság hírébe hozhat valakit.

Nem is jóslok az adott definitio szerint semmi lehetőséget arra, hogy ezen az alapon nálunk valaha egy átkos conservatív többség alakuljon.

Confiskálták hajdan magasabb állami érdekből a vagyont. Vagyon ma már nincs, hát „elkobozták” a szegény embernek egyetlen kincsét, becsületes régi jó nevét. Természetesen mindig a magasabb közérdek szempontjából. (Ezen a címen akár a Szent István palástjára is kerülhet a sor.) — Ily sivár, üres alkotással akarják nagygyá, hatalmassá tenni a magyart. Kártyavárak ezek, melyeket elfű az első vihar!

* * *

Elmondok végül egy mesét a multból, hallgassatok meg. Régen volt, kis gyermek koromban volt, boldogult édes atyám útra vitt magával és áthajtva Szerencsen, megmutatta, mint nyugoszsza örök álmát II. Rákóczy György; mint fér el a nagyroptú, nagy ambíciójú férfiú kicsi helyen egy ódon kis templom alatt.

Szanaszét heverték csontjai, míg 1849-ben édes atyámék, mint átnasírozó honvédek, nem csináltattak kegyelettel a hamvuknak egy szerény

kőurnát. Rajta is áll: X. Honvéd zászlóalj tisztikara 1849. Több helyen átvágott, nyugtalan, ma már csendes koponyája benne pihen.

Tündérszép Báthory Sónia daliás férjét, a halálosan sebesült hőst, kihozták a fenesi ütközetből vitéz Ódoni Palotásai.* Kihozták őt és kardját.** Ó Szerencsen várja a feltámadást, remek csata kardja pedig Andrassy Géza barátomnál van pesti palotájában.

Olvassátok el fiuk és leányzók és vessétek jól szívetekbe! a mi a pengére van írva:

„Gloria virtutem sequitur.”

Dicsőség követi a virtust.

Csodálkoztok, úgy-e, fiatal véreim, miért beszélnek ennyit? Kérdeztek édes véreim, miért szólok Hozzatok „Tárogatóval”? Hát azért teszem, mert szeretlek Titeket, mert szívetekhez, lelketekhez akarok szólani magányomból! Szólok, mert szeretem fajom és akarom, hogy éljen szabadon, boldogan, — ne vesszen el.

Szólni készítem szívem, parancsolja eszem — szükség van rá, „a Magyarok Istene úgy segéljen”!

* Fenesi ütközet 1660. Kolozsvár mellett a török ellen.

** Ily gyönyörű szép magyar csata kardot csak Felséges uralkodónk gyűjteményében láttam. Hasonló ezekhez az előbb Czarsko-Seloban — most hallom Pétervárt őrzött Görgey-féle. Egyik oldalán „Frangia” a másikon „egy felkelő nap”, és „Abauj-Megye Szerencsi Járás 1706.” felírás. Ez a legjobb egyensúlyú kard, melyet valaha fogtam.

fia Simon Vilmos több helyről a tűzifa árát felszedte s a városról megugrott. Körözését elrendelték.

— **Magyar népdaltársulat Deésen.** Dankó Pista magyar népdalíró és zeneköltő daltársulataival a jövő héten városunkba érkezik és június 14, 16 és 17-én a Hungária szálló éttermében dalestélyeket render. Lapunk mai számában közölt hirdetését ajánljuk a közönség figyelmébe.

— **Köszönetnyilvánítás.** A deési önkéntes tűzoltótestület 25 éves jubileumának kiadási költségeihez az alább felsorolt nemes szívű egyének járultak adományaikkal: id. Báró Bornemissza Károly főispán úr 6 méltósága 40 kor. Maléter Zoltán és a Deési Hitelbank részvénytársaság 20-20 kor. Deés és vidéke önszegélyző egylet mint szövetséget, Voith Gergely, Tüzes Karácson, a deési jótékony nőegylet, a Besztercze—naszói faipar részvénytársaság 10-10 kor. Dr. Torma Miklós, Dr. Csizér Ákos, Kereskedelmi Bank részvénytársaság, Vékony Ferencz, Kiss János, Gálócsi S., Brugovitz József, Csizsár és Vásárhelyi, ifj. Décey és Szilágyi, Gőzei Károly, Haragay János, Ágai Ignác, Haragay Emánuel, Dr. Weisz Lipót, Dr. Wettenstein Noé, Gálbory Sándor 5-5 koronát. Dr. Hankó Ödön, Wolff Bogdán, Klärman Adolf 4-4 kor. Kállus Jakab, Grádovits György, Budai Elek, Robinson czég, Rosenberg Zsigmond 3-3 kor. Nik Ferencz, Dr. Gogomán Antal, Ordentlich Adolf, Krasinger Hugó, Neudörfer Mór, Dr. Brüll Vilmos, Dr. Kovács Sándor, Dr. Farkas János, Papp Jenő, Kozma Döme, Wasserstrom Áron, Bokros Lajos, Dr. Holländer Sámuel, Hatfaludi József 2-2 kor. Fesztinger Nánán, Schwarcz Bernád, Hoffman Jakab, Dr. Keresztes Sándor, Paneth Mózes, Schwarcz Adolf, Rottenberg Áron, Steinberger és Klein, Auspitz Ábrahám, Tüköri Vilmos, Kempf Árpád, Teleki és Pintye 1-1 koronát, összesen 279 korona. Löw Lajos, Majrovits Jakab, Ment Béla és Csizsár és Vásárhelyi 1-1 hordó sört ajándékoztak, mely kellemes befejezésül szolgált a tűzoltó-egylet jubileumának. A fenti adományokért ezuttal mond hálás köszönetet a tűzoltó-egylet nevében Dicenty Ernő főparancsnok és Varga Márton segédtsz.

— **Társaskocsi közlekedés.** Prunner Albert társaskocsija Deésről Kérőbe hetenként kedden, csütörtökön és vasárnap, Deésaknára, ha utasok vannak hétfőn, szerdán, pénteken és szombaton délelőtt és délután is fog közlekedni. Akik állandóan vagy többször óhajtják a társaskocsit igénybe venni, azok mérsékelt díjtételekben részesülnek. Előjegyzéseket elfogad Deésen Prunner Albert (Bánffy-szálló).

— **Javaslatok az erdőlyrészi birtoktagosítások kérdésében.** Lapunk 20-ik számában közölt s a Kolozsvárt megjelenő Ellenzék által is átvett cikkben ismertettük azon munkálatot, melyet a birtokrendezési eljárás könnyebbítése céljából Dr. Torma Miklós alispán elnökle alatt összegyűlt mezőgazdák értekezletének megállapodása folytán kidolgoztak. — E munkálatot az országos magyar gazdasági egyesület közgazdasági szakosztálya május hó 15-én és 16-án tárgyalta, a midőn is azt egész terjedelmében elfogadta. A javaslat budapesti tárgyalásán az egyesületet Dr. Torma Miklós képviselte.

— **Évzáró vizsga.** A szarvaskendi róm. kath. felekezeti elemi iskolában, miként lapunknak írják, a vizsgák folyó hó 2-án a délutáni órákban Ágoston Lajos róm. kath. plébános, iskolaszéki elnök s a környékbeli tanítók és a szülők jelenlétében kitűnő sikerrel folyt le. A tanulók feleleteiből kitűnt, hogy a tanító, Balás Gyula hivatásának a legnagyobb buzgósággal felel meg s egyik főfeladatául tekinti, hogy az apró csemetékben a hazafias magyar szellemet fejleszse.

— **Gazdasági munkás- és cselédsegélyzőpénztár** alapító-tagjai sorába léptek: Szolnok-Dobokavármegye közönsége 500 koronával, szolnokdobokavármegyei gazdasági-egylet 50 koronával, Felőr, Retteg, Szamosujvár, Nagy-Iklód, Dengeleg, Ördöngös-Füzes és Ormány községek 50-50 koronával.

— **Évzáró vizsgák** sorrendje a deési polgári és a községi elemi iskolákban: Június 15-én d. e. a polgári isk. tanulók hittani vizsgálata a leányiskola helyiségében, 16-án d. e. a községi elemi leány-, délután a vegyes iskola vizsgálatai, 17-én d. e. a polg. leányiskola I., 18-án a II., 19-én a III. és 20-án a IV. osztálya, 21-én a polg. fiúiskola V. és 22-én a VI. osztálya 23-án délelőtt 8 órakor a tanév bezárása és a bizonyítványok kiosztása; 24, 25, 26 és 27-én magánvizsgálatok. Ezen vizsgálatokra a t. szülőket és a tanügy iránt érdeklődő nagyérdemű közönséget tisztelettel meghívja a tantestület.

— **Nyilvános köszönet.** A rettegi önkéntes tűzoltótestület majálisán felülíztettek: A deési önkéntes tűzoltóegylet 4 K., Léner János (Deés) 2 K., Gram Gyula (Bethlen) 1 K. 40 fill., Budai József 1 K., Nemes József, Kállai József 80—80 fill., Krilla Mihály, Buda János, Horváth Ilona Strausz Péterné, König Károly, Tömlő Jakab, Szőke Géza, Jakab József és Návai József 40—40 fillért. Jegyeiket megváltották: F. Motentán János és Lakatos Róza. Zabulik Gábor úr szíves volt 5 liter bort ajándékozni.

Fogadják a nemes szívű adakozók a rettegi tűzoltó-testület parancsnokságának hálás köszönetét.

— **A deési jótékony nőegylet** folyó évi április hó 28-ik választmányi gyűlésének határozata folytán az Erzsébet-leányárvaházban állandó kézimunka-ipart rendszeresített, melynek jövedelme az árvaház fenntartására fordítatik. Az árvafelügyelő vezetője mellett horgolást, kötést, slingelést, keresztszemes himzést, szegést vállalnak fel mérsékelt díjazás mellett. Tisztelettel kérik a nagyérdemű közönség, hogy az Erzsébet-leányárvaházat e tekintetben is pártolni és fentnevezett munkákkal megbízni szíveskedjék. Tüzes Karácsonné, nőegyleti elnök.

— **A deési m. kir. állami gymnasium** ifjúsága folyó hó 10-én (hétfőn) kirándulást rendez a Bungeurba. Hideg ételekről, italokról Prunner, czukrász cikkekéről Platz iparosok gondoskodnak. A személyszállításra óránként rendelkezésre áll Prunner társaskocsija 40 fillérért.

— **A büdöspataki fürdő megnyílt.** A büdöspataki fürdő hivatalos megnyitása június hó 5-én ment végbe. Nem volt ez afele ünnepélyes körülmény, hanem csupán jelzése annak, hogy ez a szép kis fürdőhely ezentúl a közönség rendelkezésére áll. Akinek csontjaiba költözött a közsvény, csusz vagy másféle betegség, az jó eredménnyel használhatja kényszerforrását. Ki üdülni, gyógyulni akar, rendelkezésére áll a fürdő üde, pormentes levegőjével, erdőszerű hegyeivel, kényelmes lakberendezéseivel, jó konyhával, állandó zenekarral s mindazon szórakoztató eszközökkel, melyeket a modern fürdőigények támasztanak.

A megnyitáson minden reklám nélkül s a kedvezőtlen időjárás dacára Deésről, Szatmármegyéből, valamint Nagy-Ilondáról többen vettek részt és csinos kis társaság gyűlt össze. Általános fürdés és vacsorázás után a fiatalság tánczra kerekedett. Jelen voltak: Csegezi Mártonné, Jakab Mariska, özv. Móríz Sándorné, Móríz Károlyné, Knauer Gyuláné, Nagy Sándorné, Móríz Erzsé, Br. Pöllnitz Ilona, Szedlár Mariska, Veress Imréné, Veszprémi Irén, özv. Zsibay Samuné, Zsibay Mariska és Margit és nagy férfi társaság. Daczára annak, hogy az időjárás nem kedvező, naponta 25—30 fürdő-jegy szokott elkelní, a mi kezdetnek elég szép forgalom.

— **A deési m. kir. áll. gymnasiumban** a f. tanévi vizsgálatok sorrendje a következő: június 12—14. hittani vizsgálatok, 15. 17. magánvizsgálatok, 18—26. osztályvizsgálatok, 28. d. e. ének, d. u. tornavizsgálat, 29-én a bizonyítványok kiosztása.

— **A ki bárányhúsrá éhes.** Farkasán János m.-bogáti lakosnak nagyon vásott a foga a báránypecsenyére. Ugy segített tehát a bajon, hogy Zorger Rafael helybeli mészárosnak a kakashegyen legelt nyájából lopogatta el a szép kövér bárányokat. Négy darab bárányt csipett el egyenként ez az inyenoz, míg rajtavesztett és a rendőrség elé került, hol tettét beismerte. Farkasán János egyébként hasonló ügy miatt már nyolcs hónapot ült a helybeli törvényszék fogházában.

— **Tűzoltó majális.** Szépen sikerült nyári mulatságot rendezett a rettegi tűzoltó-testület s e mulatságon a deési önkéntes tűzoltó-egylet Dicenty Ernő főparancsnok élén egy 5 tagból álló küldöttséggel képviseltette magát; kár, hogy az intelligens elem részben távol tartotta magát. Ilyen kezdő testületet épen a község értelmiségének volna kötelessége, hogy támogassa, mert ez által a nép is kedvet kap ezen szép és nemes intézmény felkarolására. A majális bevétele 52 K. 20 fillér, kiadás 33 korona 10 fillér és a tiszta jövedelem 19 korona 10 fillért tett ki, mely a hiányos felszerelés javítására fordítatik.

— **Kötelességtudó vállalkozó.** A Brassóban lévő erdélyi termézetes aszfaltgyár képviselősege a napokban fordult meg városunkban, hogy a múlt év őszén készített aszfaltjárdákat megtekintse, mert ugymond a gyár sokat ad jó hírnevére s a netaláni hiányokat szereti minden figyelmeztetés nélkül pótolni. Az új utcában lerakott járdának a hídfevel érintkező része egy darab helyen az üttöltés süppedése folytán kissé megrokkant s bár nyilvánvaló, hogy ez nem a nevezett vállalkozó hibájából történt, mégis ennek képviselője kijelentette, hogy haladéktalanul helyre fogja hozni. Felemlítjük, hogy említett gyárnak Romániában is nagy vállalatai vannak.

— **Segély.** A vármegyei irodalmi-történelmi és etnográfiai társulat a muzeumok és könyvtárak országos felügyelőségétől 300 korona évi segélyt engedélyezett. Ezen hírünkkel kapcsolato-

san megemlítjük, hogy a nyár folyamán *Fináli* Gábor vezetése alatt Sárosvárt, *Ornstein* őrnagy vezetése alatt pedig Szamosujvárt és a város mellett levő petrisi hidnál fog a társulat ásátásokat végezni.

— **Nyilvános köszönet.** *Rettegi* Beláné szül. *Felszeghy* Irma egy zongorát volt szíves értékesítés végett adományozni, oly feltétellel, hogy a befolyó összeg felerészben az Erzsébet-leányárvaház, felerészben a városi szegények javára fordíttassék. Fogadja a nemesszívű adakozó egyletünk nevében hálás köszönetem kifejezését. Tüzes Karácsonné, nőegyleti elnök.

— **Esküdtszéki főtárgyalások.** A törvényszéknek május hó 25-én délelőtt Balás Máté elnöklésével nyilvános ülése volt, mely alkalommal hírmás tanácsban sorsolás útján az esküdteknek a második ülásszakra érvényes szolgálati lajstromát állapították meg. Ezen az ülésen a közbíró részéről gr. Lázár Kálmán kir. ügyész és az ügyvédi kamara részéről Dr. Csizér Ákos ügyvéd is jelen volt. A jegyzék szerint rendes esküdteknek kisorsoltattak: Haraga Kristóf, Voith Simon, Haragai Miklós, Ferenczy István, Gajzágó László, Boesánczi Ferencz, Rosenberg Zsigmond, Schwartz Ede, Tatrossy Mór, Alexa Miklós, Szombatfalvi Győző, Székely Benedek, Váradi Géza, Sohár Hugó, Szász János, Czecz Lukács, Tarsoly Zoltán, Alexa Bogdán, Kászonyi Kálmán, Govrik Tivadar, Betegh Gerő, Perint Jakab, Sz. Szabó Lajos, Szarvadi Farkas, Schmiedt Ferencz, Zabulik Jenő, Pap Tódor, Ornstein József, Bakó Mihály, Hartmann Ferencz. A kisorsolt és már berendelt esküdtek június hó 17-től 21-ig lesznek elfoglalva s 6 vagy 7 ügyben fognak itélkezni.

— **Gyászhir.** özv. makkfalvi *Barabás* Dánielné *Almásy* Juliánna rövid szenvedés után folyó június hó 3-án délután fél 6 órakor életének 74-ik, bánatos özvegységének 4-ik évében M.-Láposon az Urban elhunyt. A kérlelhetlen halál egy nemesen gondolkodó, övéit s embertársait őszintén szerető nőnek oltá ki életét.

Egy jó karban lévő, Beregszászi-féle zongora eladó. Megtekinthető a deési Erzsébet-leányárvaház helyiségeiben. Tudakozódni lehet Tüzes Karácsonné nőegyleti elnök lakásán.

Felolós szerkesztő és kiadó:
Veress Dezső.

HIRDETÉSEK.

Sz. 587—1901. tlkvi.

1—1 (160)

Árverési hirdetményi kivonat.

A nagy-ilondai kir. járásbíró, mint telek-könyvi hatóság közhírré teszi, hogy a szamosujvári gör. kath. káptalan végrehajthatónak Pintye Pável oroszmezői lakos végrehajtást szenvedett elleni 400 korona tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a deési kir. törvényszék, a nagy-ilondai kir. járásbíró területén lévő, Oroszmező községében fekvő, az oroszmezői 22. sz. tjkvben A. + 1. rszra 650 koronában, a 2. rendszámra 248 koronában, a 3. rendszámra 179 koronában, a 4. rendszámra 45 koronában, a 6. rendszámra 6 koronában, a 7. rendszámra 117 koronában, a 8. rendszámra 61 koronában, a 9. rendszámra 365 koronában, a 12. rendszám alatt fölvet az oroszmezői 476. sz. tjkvben foglalt közös erdőbéli járandóságra az árverést 80 koronában ezenel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1901. évi július hó 6-ik napján délelőtti 9 órakor Oroszmező községében a községházánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881: LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A nagyilondai kir. bíróság mint tlkvi hatóság. Nagy-Ilondán, 1901. évi február hó 22-én.

Kurcz,
kir. aljbíró.

1—1(159)

Sz. 507—1901. végreh.

1—1(158)

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhirrre teszi, hogy a bécsi cs. kir. törvényszék 1901. évi Czv. III. 677/2. sz. végzése következtében Dr. Winter Géza bécsi ügyvéd által képviselt Ph. Mayfarth & Co. bécsi cég javára horgospataki Simon Léb ellen 84 kor. 80 fill. s járulékaik erejéig 1901. évi május hó 10-én fogatosított kielégítési végrehajtás után le- és felülfoglalt és 698 koronára becsült következő ingóságok u. m. szarvasmarhák, gazdasági gépek és eszközök, valamint házi bútorok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a deési kir. járásbíró 1901. évi V. 333/2. számú végzése folytán 84 kor. 80 fill. tökekövetelés, ennek 1901. évi január hó 16. napjától járó 6% kamatai, $\frac{1}{3}\%$ váltódíj és eddig összesen 42 K. 07 fillben bíróság már megállapított költségek erejéig Horgospatakán a helyszínen hivatalból leendő eszközzésére 1901. évi június hó 10-ik napjának délelőtti 9 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oiy megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. törvénycikk 107. és 108. §-a értelmében készpénz fizetés mellett a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

A mennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Deésen, 1901. évi május hó 26-ik napján.

Szentpétery,
kir. bír. végrehajtó.

Sz. 3657—1900. tkvi.

1—1(157)

Árverési hirdetményi kivonat.

A nagy-ilondai kir. jbiróság, mint telekkvi hatóság közhirrre teszi, hogy a Somesana hitelintézet részvénytársaság végrehajtónak, Pap Iszaila oroszmezői lakos végrehajtást szenvedő elleni 106 korona tökekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a deési kir. törvényszék, a nagy-ilondai kir. járásbíró területén lévő, Oroszmező községében fekvő, az oroszmezői 94. sz. tjkvben A. + 1. rsz. a. ingatlanra 406 korona, az A. + 2. rsz. ingatlanra 209 korona, az A. + 4. rsz. ingatlanra 6 korona, az A. + 5. rsz. ingatlanra 204 korona, az A. + 6. rsz. ingatlara 143 korona, az A. + 7. rsz. ingatlanra 6 korona, az A. + 8. rsz. ingatlanra 195 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1901. évi június hó 22-ik napján d. e 10 órakor Oroszmező községében a községhezánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt I. M. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni,

avagy az 1881. évi LX. törvénycikk 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A nagy-ilondai kir. járásbíró, mint tlkvi hatóság.

Kelt Nagy-Ilondán, 1900. évi december hó 16-ik napján.

Kurtz,
kir. albiró.

Sz. 3654—1900. tkkvi.

1—1(156)

Árverési hirdetményi kivonat.

A nagy-ilondai kir. jbiróság, mint telekkvi hatóság közhirrre teszi, hogy a Somesana hitelintézet részvénytársaság végrehajtónak, Pintye Tódor és társai végrehajtást szenvedők elleni 158 korona tökekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a deési kir. törvényszék, a nagy-ilondai kir. jbiróság területén lévő, Oroszmező községében fekvő, az oroszmezői 146. sz. tjkvben A. + 1. rsz. számú ház és kertből álló ingatlanra 352 korona, a 163. sz. tjkvben A. + 1. rsz. számú ház és kertre 392 korona, az u. o. A. + 3. rsz. szántóra 19 korona, az u. o. A. + 4. rsz. szántóra 12 korona, az u. o. A. + 6. rsz. közös erdőbeli járandóságra 52 korona, az u. o. 400. sz. tjkvben A. + 1. rsz. udvar és kertre 90 korona, az u. o. 492. sz. tjkvben A. + 1. rsz. erdőre 75 korona, az u. o. 553. sz. tjkvben A. + 1. rsz. szántóra 326 korona, az u. o. 195. sz. tjkvben A. + 1. rsz. szántóra 59 korona, az u. o. 86. sz. tjkvben A. + 2. rsz. szántóra 42 korona, az u. o. A. + 3. rsz. szántóra 30 korona, az u. o. A. + 4. rsz. szántóra 6 korona, az u. o. A. + 5. rsz. szántóra 183 korona, az u. o. 548. sz. tjkvben A. + 1. rsz. ház és kertből álló ingatlanra 473 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1901. évi június 21-ik napján d. e 10 órakor Oroszmező községében a községhezánál megtartandó nyilvános árverésen a kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt I. M. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §. értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Nagy-Ilondán, 1900. december hó 24-én.

A kir. jbiróság, mint tlkvi hatóság.

Kurtz,
kir. albiró.

Szám 3652—900. tkvi.

1—1(155)

Árverési hirdetményi kivonat.

A nagy-ilondai kir. jbiróság, mint telekkvi hatóság közhirrre teszi, hogy a Somesana hitelintézet végrehajtónak, Pintye Pável és társai

végrehajtást szenvedők elleni 222 korona tökekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a deési kir. törvényszék, a nagy-ilondai kir. járásbíró területén lévő, Oroszmező községben fekvő, az oroszmezői 22. sz. tjkvben A. + 1. rsz. ingatlanra 650 korona, az u. o. A. + 2. rsz. ingatlanra 248 korona, az u. o. A. + 3. rsz. ingatlanra 179 korona, az u. o. A. + 4. rsz. ingatlanra 45 korona, az u. o. A. + 6. rsz. ingatlanra 6 korona, az u. o. A. + 7. rsz. ingatlanra 117 korona, az u. o. 9. rsz. ingatlanra 285 korona, az u. o. A. + 12. rsz. erdőtartozéokra 52 korona, az oroszmezői 396. sz. tjkvben A. + 1. rsz. ingatlanra 201 korona, az u. o. A. + 2. rsz. ingatlanra 4 korona, az oroszmezői 66. sz. tjkvben A. + 1. rsz. ingatlanra 97 korona, az oroszmezői 109. sz. tjkvben A. I. 4, 5, 7, 9, 10, 11. rsz. ingatlanra 524 korona, az oroszmezői 315. sz. tjkvben A. + 1. rsz. legelőtartozéokra 27 korona, az oroszmezői 44. sz. tjkvben A. I. 1—3, 5—9. rsz. ingatlanból Bora Ilia jutalékára, vagyis az egész ingatlan 1/8-ad részére 149 korona 50 fillérben ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1901. évi június hó 19-ik napján délelőtti 10 órakor Oroszmező községében a községhezánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt I. M. rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. jbiróság, mint tlkvi hatóság.

Nagy-Ilondán, 1901. évi december 23-án.

Kurtz,
kir. albiró.

Sz. 4442—1901.

1—2(154)

Pályázati hirdetmény.

A berenczei körjegyzői állásra pályázatot nyitok. Ezen állás évi javadalmazása a következő: 800 K. törzsfizetés, 260 K. lakbér, 238 K. utazási átalány és 264 K. irodai átalány. Anyakönyvvezetővé való kinevezés esetén 160 K. tiszteletdíjra is számíthat.

Pályázni óhajtók az 1883. évi I. t.-cz. 6-ik §-ában előírt képesítettséget, továbbá az eddigi alkalmaztatást igazoló okmányokkal felszerelt kérvényüket f. évi június hó 18-ig küldjék be. Később érkező pályázat tekintetbe nem jöhet.

Magyar-Lápos, 1901 május 29.

Vass Imre,
főszolgabíró.

